

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3022/2022. (I. 13.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.20.843/2020/5. számú ítélete, valamint Pfv. II.20.843/2020/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Mudra Zoltán ügyvéd) eljáró természetes személy indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján, melyben a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.20.843/2020/3. számú végzése és Pfv.II.20.843/2020/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, a Kecskeméti Törvényszék 1.Pf.20.057/2020/6. számú ítéletére, valamint a Kecskeméti Járásbíróság 24.P.20.170/2019/31. számú ítéletére is kiterjedő hatállyal.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló jogvita az alábbiak szerint foglalható össze. Az indítványozó (az alapügy felperese) és volt felesége (az alapügy alperese) 2003-ban kötöttek házasságot, házasságukból három gyermek született. A felek életközössége a Kúria ítéletének megállapítása szerint 2018 karácsonján megszűnt. Az indítványozó és az alperes 2019. június 28. napján a bíróság által jóváhagyott egyezségben a három gyermek feletti szülői felügyelet kizárólagos gyakorlására az édesanyát jogosították fel, és szabályozták a gyermekek és az indítványozó közötti kapcsolattartást is. Az első fokon eljáró Kecskeméti Járásbíróság a 24.P.20.170/2019/31. számú, 2019. november 14. napján kelt ítéletében rendelkezett a házasság felbontásáról és tartásdíj megállapításáról, oly módon, hogy az indítványozót kötelezte a 2019. november 1. és november 30. között esedékessé vált és meg nem fizetett tartásdíj részletekben történő megfizetésére is. A tartásdíj megállapítása során a bíróság (egyebek között) figyelembe vette azt is, hogy tekintettel a legkisebb gyermek autizmus spektrumzavarára, az édesanya állandó munkát nem tud vállalni.
- [3] 1.2. Az elsőfokú ítélet a házasság felbontására vonatkozó részében jogerőre emelkedett, az ítélet tartásdíjra vonatkozó részével szemben az indítványozó nyújtott be fellebbezést, kérve az ítélet gyermektartásdíjra és gyermektartásdíj hátralékra vonatkozó rendelkezésének megváltoztatását. A Kecskeméti Törvényszék 1. Pf.20.057/2020/6. számú ítéletével a gyermektartásdíj vonatkozásában az elsőfokú ítélet megfellebbezett részét helybenhagyta, ugyanis úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, ennek alapján pedig helyes tényállás megállapítása mellett az irányadó jogi érvelés mentén megalapozott döntést hozott.
- [4] 1.3. A másodfokú ítélettel szemben az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriához. A Kúria Pfv.II.20.843/2020/5. számú ítéletével a jogerős ítéletet a felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartotta, az indítványozó végrehajtás felfüggesztésére irányuló kérelmét pedig Pfv.II.20.843/2020/3. számú végzésével elutasította. A Kúria ítéletében részletesen rögzítette, hogy a felülvizsgálati kérelem mely elemei nem alkalmasak érdemi vizsgálatra, a felülvizsgálati kérelem érdemben elbírálnak részét pedig megalapozatlannak találta, ugyanis úgy ítélte meg, hogy a jogerős ítélet nem tekinthető iratellenesnek, logikailag ellentmondónak, nem egyoldalú vagy kirívóan okszerűtlen.
- [5] 1.4. A Kúria ítéletével szemben az indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, amelyben az Abtv. 27. § alapján a Kúria Pfv.II.20.843/2020/5. számú ítélete, Pfv.II.20.843/2020/3. számú végzése, a Kecskeméti Törvényszék 1.Pf.20.057/2020/6. számú ítélete, valamint a Kecskeméti Járásbíróság 24.P.20.170/2019/31. számú íté-

lete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései, VI. cikk (1) bekezdése, XIX. cikk (1) és (2) bekezdései, XII. cikk (1) bekezdése, XVI. cikk (1) és (3) bekezdései, XV. cikk (1) bekezdése, XIII. cikk (1) bekezdése, valamint 28. cikkének sérelmére hivatkozással. Indítványát a Főtitkárság felhívására határidőben kiegészítette.

- [6] Az indítványozó a Kecskeméti Járásbíróság ítéletét az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe, VI. cikk (1) bekezdésébe, illetőleg XV. cikk (1) bekezdésébe ütközőnek tartja, az alábbiak szerint. Az indítványozó az elsőfokú ítélettel összefüggésben hiányolja a „valódi mérlegelést”, meglátása szerint az elsőfokú bíróság részrehajlóan (a pártatlanság követelményével ellentétesen) csak az alperes észrevételeit vizsgálta meg, az indítványozó kifogásait nem nevesítette, sértve egyúttal a fegyveregyenlőség követelményét is. Az elsőfokú bírói döntés alaptörvény-ellenességét eredményezi az alkotmányjogi panasz szerint az is, hogy az eljáró bíróság nem vette figyelembe és nem alkalmazta sem a családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény, sem pedig a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) irányadó rendelkezéseit. Az indítványozó e körben azt is kifogásolja, hogy az eljáró bíróság a Ptk. 4:218. § (2) bekezdését alaptörvény-ellenesen, a jogalkotó akaratával szemben értelmezte. Ugyancsak a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmére vezetett a panasz szerint, hogy a Kecskeméti Járásbíróság ítéletének indokolása nem megfelelő, és nem teljesíti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó követelményeket. A Kecskeméti Járásbíróság ítélete Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésébe ütközését azért állítja, mert az ítélet azt a fedezetet vonta el az indítványozótól, amelyet a kapcsolattartás során a gyermekekre fordítani. Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése pedig az alkotmányjogi panasz szerint azért sérült, mert a bíróság az indítványozó észrevételeit nem vizsgálta meg.
- [7] Az indítványozó a másodfokon eljáró Kecskeméti Törvényszék ítéletével kapcsolatban kifogásolja, hogy bár az indítványozó a fellebbezésében új tényállításra (munkaviszonya megszűnésére) hivatkozott, azt a Kecskeméti Törvényszék nem vette figyelembe, ráadásul alaptörvény-ellenesen jutott arra a következtetésre a bíróság, hogy a tartás mértékének megváltoztatására a Ptk. 4:210. § (1) bekezdése szerint csak tartós körülményváltozás esetén lehetséges, ugyanis a „tartósság” követelményét a Ptk. nem írja elő. A Kecskeméti Törvényszék jogértelmezése ezért egyszerre vezetett az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése és XIX. cikk (1) bekezdése sérelmére. Az indítványozó az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerinti kapcsolattartáshoz való joga sérelmét a tartásdíj eltúlzott mértékének megállapítása miatt vélte megvalósulni, álláspontja szerint ugyanis az édesanya kezéhez fizeti azt az összeget is, amelyet a kapcsolattartások során a gyermekekre fordítana.
- [8] Az indítványozó a Kúria Pfv.II.20.843/2020/5. számú ítéletét mindenekelőtt a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot sértőnek véli. A Kúria ítélete az alkotmányjogi panasz szerint azért ellentétes az Alaptörvénnyel, mert hatályban tartotta az alaptörvény-ellenes alsóbb fokú bírósági ítéleteket, nem vonta le a családi pótlékot, és olyan gyakorlatot követett, amely nincs hatályban, továbbá a Kúria ítéletének indokolása sablonszerű volt. A Kúria ezen túlmenően az indítványozó szerint félreértette a felülvizsgálati kérelmet és a jogerős ítéletet nem abból a szempontból vizsgálta felül, amilyen okból azt az indítványozó kérte [XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelme], ráadásul nem is vizsgálta meg a felülvizsgálati kérelem valamennyi elemét. A Kúria ezen túlmenően a jogerős ítélet hatályban tartásával megsértette az indítványozó Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerinti kapcsolattartáshoz fűződő alapjogát is, ugyanis azzal, hogy indokolatlanul magasabb összeg megfizetésére kötelezte az indítványozót, éppen azt a fedezetet vonta el, amelyet az indítványozó a kapcsolattartás során a gyermekekre fordítana.
- [9] Az indítványozó a Kúria Pfv.II.20.843/2020/3. számú végzése alaptörvény-ellenességét azért állítja, mert abban a Kúria a már nem hatályos, polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény rendelkezéseit jelölte meg, a hatályos polgári perrendtartás vonatkozó szabálya helyett. Ezt az indítványozó annak ellenére alaptörvény-ellenesnek tartja, hogy a két jogszabályi rendelkezés tartalmilag egyébként azonos.
- [10] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [11] Az Alkotmánybíróság elsőként megállapította, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasz benyújtására akkor van lehetőség, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. A Kúria felülvizsgálati eljárásban, a végrehajtás felfüggesztése tárgyában meghozott Pfv.II.20.843/2020/3. számú végzése nem minősül sem az ügy érdemében hozott döntés-

nek, sem a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek, ebből következőleg – az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében – azzal szemben alkotmányjogi panasz előterjesztésének nincs helye.

- [12] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. § (1) bekezdésére figyelemmel az alkotmányjogi panasz eljárásban az indítványnak a Kúria Pfv.II.20.843/2020/5. számú ítéletével összefüggésben előterjesztett elemeit vizsgálta, és az alábbiakat állapította meg.
- [13] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Kúria ítéletét az indítványozó perbeli jogi képviselője 2021. március 29. napján vette kézhez, az alkotmányjogi panaszt pedig 2021. május 27. napján, határidőben nyújtotta be az indítványozó jogi képviselője elektronikusan az elsőfokú bírósághoz.
- [14] 2.2. A jogi képviselő a meghatalmazását csatolta. Az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő az Abtv. 27. §-ra alapított alkotmányjogi panaszát. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése, a VI. cikk (1) bekezdése, a XVI. cikk (1) bekezdése, a XIX. cikk (1) bekezdése, a XII. cikk (1) bekezdése, a XV. cikk (1) bekezdése, valamint a XIII. cikk (1) bekezdése az alkotmányjogi panasz szempontjából Alaptörvényben biztosított jognak tekinthetőek, ekként rájuk (az egyéb feltételek teljesülése esetén) alapozható alkotmányjogi panasz.
- [15] Az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy az Alaptörvény 28. cikke a bíróságok számára a jogszabályok szövegének azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban való értelmezési kötelezettségét rögzíti. Mivel tehát az Alaptörvény 28. cikke nem tekinthető Alaptörvényben biztosított jognak az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából, ezért arra alkotmányjogi panasz sem alapítható.
- [16] 2.3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. § szerinti követelményeknek megfelelő alkotmányjogi panaszt – egyéb feltételek megléte mellett – abban az esetben fogadja be, amennyiben az határozott kérelmet tartalmaz. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pontja értelmében a kérelem akkor határozott, ha megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, az *e)* pont értelmében pedig a kérelemnek egyértelmű indokolást kell tartalmaznia arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [17] Az indítványnak az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének, XII. cikk (1) bekezdésének, a XVI. cikk (1) és (3) bekezdésének, a XV. cikk (1) bekezdésének, a XIX. cikk (1) és (2) bekezdésének, valamint a XIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét állító elemei tekintetében az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítványozó alkotmányjogilag értékelhető érveléssel nem fejtette ki, hogy meglátása szerint mi és mennyiben okozza a fenti Alaptörvényben biztosított jogok vélt sérelmét. A megsérteni vélt alaptörvényi rendelkezés sérelmének állítása önmagában nem alapozza meg az alkotmányossági vizsgálatot, ehhez az is szükséges, hogy az indítványozó bemutassa a támadott bírói döntés és a megjelölt alaptörvényi rendelkezések tartalma közötti ellentétet, azaz a támadott ítélet által okozott alapjogi sérelmet. Az indítványozó ezen alaptörvényi rendelkezésekkel összefüggésben részben [az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdése, XIII. cikk (1) bekezdése, XV. cikk (1) bekezdése, XVI. cikk (1) és (3) bekezdése, XIX. cikk (2) bekezdése vonatkozásában] egyáltalán nem terjesztett elő alkotmányjogilag értékelhető indokolást.
- [18] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény XIX. cikke mindössze két esetben rendelkezik az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogról: a XIX. cikk (4) bekezdése állami nyugdíjra való jogosultságot említ, melynek feltételeit törvény állapítja meg, míg a XIX. cikk (1) bekezdésének második mondata értelmében egyes speciális élethelyzetek fennállása esetén törvényben alanyi jogon járó juttatásokat kell bevezetni, illetve fenntartani. A törvényi feltételek részletei vagy a jogosultság feltételei, mint konkrét részletszabályok ugyanakkor még ebben az esetben sem az Alaptörvényből következnek [lásd például: 3468/2021. (XI. 12.) AB határozat, Indokolás [35]]. Az indítványozó az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdése sérelmét ugyanakkor nem ezen jogosultságokkal összefüggésben hívta fel.
- [19] Az indítványozó az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésével összefüggésben azt állította, hogy a tartásdíj összegének indítványozó álláspontja szerint nem megfelelő meghatározása eredményezte az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése által védett kapcsolattartáshoz való jog korlátozását. Figyelemmel arra, hogy a támadott bírói döntés nem a kapcsolattartás kérdésében döntött, hanem az indítványozó által fizetendő gyermektartásdíj összegét határozta meg (mely összeg meghatározása helyességének vagy helytelenségének vizsgálatára az Alkotmány-

bíróságnak egyébként sincs hatásköre), ezért a támadott bírói döntés és az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése között közvetlen alkotmányossági összefüggés nem állapítható meg.

- [20] Közvetlen alkotmányossági összefüggéseket bemutató, érdemi vizsgálatot megalapozó indokolást az indítvány tehát a fenti Alaptörvényben biztosított jogokkal összefüggésben nem tartalmaz, az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig alkotmányjogilag értékelhető indokolás hiányában ezen indítványi elemek nem felelnek meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontja szerinti követelménynek, és ekként nem alkalmasak érdemi elbírálásra [lásd például: 3329/2021. (VII. 23.) AB végzés, Indokolás [23]].
- [21] Az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti követelményének ugyanakkor a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése állított sérelmével összefüggésben eleget tesz.
- [22] 2.4. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kételye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]].
- [23] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben az Alkotmánybíróság kiemeli, hogy következetes gyakorlata szerint a jogorvoslathoz való jog olyan alkotmányos alapjog, amely tárgyát tekintve a bírói, illetőleg a hatósági (más közigazgatási) döntésekre terjed ki, tartalmát tekintve pedig azt kívánja meg, hogy valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló érdemi határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni [3064/2014. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [15]]. Az egyes eljárási törvényekben biztosított rendkívüli jogorvoslatok azonban, mint amilyen a felülvizsgálati kérelem is, kívül esnek az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének védelmi körén [legutóbb például: 3464/2021. (XI. 3.) AB végzés, Indokolás [39]]. Az alkotmányjogi panasz ennek megfelelően az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése állított sérelmével összefüggésben sem a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kételyét, sem pedig alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vetett fel, azaz nem teljesítette az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadási feltételek egyikét sem.
- [24] Az indítványozó a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét látta megvalósulni amiatt, hogy a bíróságok álláspontja szerint nem a pártatlanság követelményének megfelelően jártak el, nem megfelelően végezték el a bizonyítást, továbbá indokolási kötelezettségüknek sem tettek megfelelően eleget. A bizonyítás során túlnyomórészt az alperes édesanya állításait fogadták el, az indítványozó érveit nem vizsgálták, az indokolás pedig hiányos, „sablonos” volt. Az indítványozó meglátása szerint továbbá a Kúria a felülvizsgálati kérelem bizonyos részeit félre is értette, érdemben nem vizsgálta meg, a döntés pedig téves jogszabályhivatkozásokat is tartalmaz. Ugyancsak a XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét eredményezte az indítványozó szerint, hogy az eljáró bíróságok a Ptk. 4:218. § (2) bekezdését *contra legem* módon, a jogalkotó szándékával is ellentétesen értelmezték.
- [25] Az Alkotmánybíróság rámutat, hogy az indítvány a tisztességes bírói eljáráshoz való joggal összefüggésben kizárólag olyan törvényességi, valamint bizonyítási, illetve bizonyíték-értékelési kérdéseket kifogásol, amelyek vizsgálata törvényességi és nem alkotmányossági kérdés, ekként nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint ugyanis a bizonyítékok értékelése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta „szuperbíróságként”, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el [ennek az elvnek a korai rögzítéséhez lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]]. Az Alkotmánybíróság feladata nem a tény-, illetőleg jogkérdések felülvizsgálata, hanem az, hogy az Alaptörvényben foglalt garanciákból fakadó minimumot számon kérje a bíróságoktól.
- [26] Jelen esetben a Kúria részletes indokolással támasztotta alá, hogy a felülvizsgálati kérelem milyen mértékben alkalmas az érdemi elbírálásra, a felülvizsgálati kérelem felülbírálatra való alkalmasságának megítélése pedig az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint olyan szakkérdés, melynek körében az Alkotmánybíróság a Kúria álláspontjának felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel.
- [27] A tisztességes bírói eljáráshoz való jog alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást fogalmazza meg, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon [7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]]. Az Alkotmánybíróság azt azonban nem vizsgálhatja, hogy az indokolásban megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozzák-e, hanem csupán azt értékelheti, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálta-e és ennek értékeléséről a döntésében számot adott-e. A bíróságok indokolási kötelezettségéből ugyanakkor

- nem következnek a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {legutóbb például: 3466/2021. (XI. 3.) AB végzés, Indokolás [19]}. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {legutóbb például: 3441/2021. (X. 25.) AB végzés, Indokolás [20]}.
- [28] Önmagában az a tény, hogy a bíróság az indítványozótól eltérően értelmez valamilyen jogszabályi rendelkezést (jelen esetben a Ptk. 4:218. §-át), illetőleg eltérően értékeli valamilyen bizonyítékot, még nem ad okot az Alkotmánybíróság eljárására mindaddig, amíg a bíróság által választott jogértelmezés az Alaptörvény megsabta értelmezési tartományon belül helyezkedik el {legutóbb például: 3433/2020. (XII. 9.) AB végzés, Indokolás [15]}, ilyen körülmény azonban az alkotmányjogi panasz nem valószínűsített.
- [29] Mindezen szempontokra figyelemmel az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése állított sérelmével összefüggésben valójában a bírói törvényértelmezés és bizonyítékértékelés helyességét, valamint a bíróságok által mindezek eredményeként levont következtetéseket vitatja, azaz az indítványozó számára kedvezőtlen bírói döntés tartalmi, törvényességi szempontú kritikáját jelenti, mely érvek sem külön-külön, sem pedig összességükben vizsgálva nem vetették fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem fogalmaztak meg. Az alkotmányjogi panasz ekként az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése állított sérelmével összefüggésben sem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadási feltételek egyikét sem.
- [30] 3. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapulvételével az alkotmányjogi panaszt – az Ügyrend 5. §-a alapján eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésében foglaltakra is, visszautasította.

Budapest, 2021. december 14.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró,
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró,
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró,
az aláírásban akadályozott
dr. Szabó Marcel
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró,
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2416/2021.

